

na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 715) egzaminowi na stanowiska techniczne w dziale Ministerstwa Reform Rolnych i złożył go z wynikiem

.....dnia.....192.....r.

(Pieczęć)

Komisja egzaminacyjna przy.....

Przewodniczący komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

716.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1927 r.

o organizacji Straży Celnej.

Na podstawie art. 4 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządzam co następuje:

§ 1. Straż celna, powołana do celnej ochrony granic i zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy, jest organem wykonawczym władz celnych, podległym Ministrowi Skarbu.

§ 2. Straż celna tworzy umundurowany i uzbrojony korpus, zorganizowany pod względem dyscypliny na sposób wojskowy.

§ 3. Straż celna pełni służbę wzdłuż linii celnej, przyczem działalność jej w zasadzie nie rozciąga się w głąb kraju poza obszar powiatów granicznych.

§ 4. Obowiązkiem straży celnej w zakresie celnej ochrony granic jest zapobieganie przestępstwom celnym przez:

1) nadzorowanie granicznego ruchu towarowego poza urzędami celnymi;

2) śledzenie i ujawnianie przemytnictwa i innych przekroczeń przepisów celnych, walutowych i przepisów o obrocie towarowym z zagranicą, oraz stosowanie środków prawnych, zmierzających do wdrożenia przepisanej ustawą postępowania karnego i do zabezpieczenia kary.

Ponadto do obowiązków straży celnej należy:

- a) ściganie czynów karygodnych, przewidzianych w ustawach o podatkach spożywczych i monopolach państwowych, o ile zostały wykryte przez straż celną przy sposobności wykonywania jej właściwych obowiązków służbowych,
- b) wykonywanie wszelkich innych czynności w zakresie administracji skarbowej, zleconych przez władzę przełożoną, także poza obszarem, określonym w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Przy wykonywaniu obowiązków służbowych, wymienionych w § 4, funkcjonariusze straży celnej korzystają z uprawnień przewidzianych w ustawie z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 5, poz. 37) i w rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 576).

Straży celnej w wykonywaniu strażniczej służby granicznej i wywiadowczej przysługuje prawo użycia broni według obowiązujących przepisów.

Zakres działania straży celnej i sposób wykonywania przez nią służby w przedmiocie zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy określi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Straż celna tworzy organizacyjnie naczelną inspektorat, inspektoraty okręgowe, inspektoraty, komisariaty i placówki.

Zadaniem naczelnego inspektora straży celnej jest sprawowanie zarządu strażą celną w zakresie organizacyjnym, osobowym, wyszkolenia, materialnego zaopatrzenia i budżetowym oraz kierownictwo służbą i nadzór nad nią. Naczelną inspektorat podlega Ministrowi Skarbu i działa w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Cel.

Ilość, siedzibę i terytorjalny zakres działania oraz stan osobowy inspektoratów okręgowych ustala Minister Skarbu, inspektoratów oraz komisariatów ustala naczelną inspektorat.

Ilość, siedzibę i stan osobowy placówek ustala inspektorat okręgowy.

Kierownik placówki podlega kierownikowi komisariatatu, kierownik komisariatatu — kierownikowi inspektoratu, kierownik inspektoratu — kierownikowi inspektoratu okręgowego, ten zaś ostatni — naczelnemu inspektorowi.

§ 6. Kierowników inspektoratów okręgowych wyznacza Minister Skarbu, kierowników inspektoratów — naczelną inspektorat, kierowników komisariatatów — inspektorat okręgowy, kierowników placówek — inspektorat.

§ 7. Zadaniem kierownika inspektoratu okręgowego i inspektoratu jest kierowanie ochroną granicy na podległych im odcinkach i kontrola służby wykonywanej przez straż celną, a w ważniejszych wypadkach bezpośrednie zarządzanie służbą i osobisty nadzór nad jej wykonaniem.

W zakresie celnej ochrony granic inspektorat okręgowy wykonywa zarządzenia kierownika władzy celnej II instancji.

Zadaniem kierownika komisariatatu jest zarządzanie służbą na odcinkach podległych placówek, kontrola nad jej wykonaniem, a w ważniejszych wypadkach współdziałanie w bezpośrednim wykonywaniu służby ochrony granic.

Ponadto zadaniem kierownika inspektoratu okręgowego, inspektoratu i komisariatatu jest czuwanie nad tem, by granica była należycie strzeżona, by straż celna przestrzegała ściśle obowiązującej dyscypliny oraz istniejących przepisów i z przepisami temi była dokładnie obznajmiona, aby przedmioty oddane strażi celnej do użytku, a stanowiące własność skarbo-

wą, były przepisowo, celowo i oszczędnie użytkowane, względnie przechowywane oraz aby wszelkie sprawy pozostające w związku z ochroną granicy załatwiane były sprawnie i w sposób zgodny z przepisami.

Do zadań kierownika inspektoratu okręgowego, inspektoratu i komisariatu należy również załatwianie przekazanych spraw osobowych i gospodarczych straży celnej.

Zadaniem kierownika placówki jest czuwanie nad tem, by granica była należycie strzeżona, rozdzielanie zajęć służbowych między personel placówki, stosownie do poleceń przełożonych, względnie przepisów regulaminu służbowego, nadzór służbowy nad funkcjonariuszami, przydzielonymi do placówki.

Kierownik placówki jest odpowiedzialny za należyłą ochronę granicy na odcinku placówki oraz za całość inwentarza placówki.

§ 8. Przełożonym w obrębie straży celnej jest każdy funkcjonariusz w stosunku do wszystkich służbowo podporządkowanych mu funkcjonariuszów.

§ 9. Sposób zawodowego szkolenia straży celnej, ilość i organizację szkół oraz program szkolenia i egzaminów określa odrębne przepisy.

§ 10. Funkcjonariusze straży celnej, którzy sprawują czynności służbowe, wymagające zajmowania mieszkania w pewnym oznaczonym miejscu, otrzymują w miarę możliwości odpowiednie mieszkania służbowe w budynkach państwowych lub przez Skarb Państwa wynajętych.

Funkcjonariusze straży celnej, którym wyznaczono mieszkania służbowe, obowiązani są w nich mieszkać i stosować się do przepisów, określających sposób użytkowania tych mieszkań.

Kategorie funkcjonariuszów, którym mają być przydzielane mieszkania służbowe oraz normy wielkości mieszkań służbowych określa Minister Skarbu.

§ 11. Sposób materialnego zaopatrzenia straży celnej w przedmioty niezbędne do wykonywania służby, w szczególności w przedmioty umundurowania, o ile one są dostarczane w naturze, w przedmioty uzbrojenia, środki lokomocji i t. p., określa Minister Skarbu.

§ 12. Umundurowanie i uzbrojenie straży celnej normują odrębne przepisy.

Funkcjonariusz straży celnej, opuszczający służbę, obowiązany jest zwrócić używane przez siebie przedmioty, będące własnością Państwa i odpowiada za uszkodzenia tychże, przekraczające normy zwykłego zużycia.

§ 13. Ustanawia się następujące ryczałty dla funkcjonariuszów straży celnej:

- 1) ryczałt na lokale kancelaryjne,
- 2) „ „ opał, światło i utrzymanie porządku,
- 3) „ „ materiały pisarskie,
- 4) „ „ utrzymanie środków lokomocji,
- 5) „ „ konserwację broni.

Ryczałty wymienione pod 1) otrzymują kierownicy tych inspektoratów, komisariatów i placówek, którym władze przełożone nie dostarczyły lokalu na pomieszczenie kancelarii, ryczałty wymienione pod

2) — kierownicy inspektoratów okręgowych, inspektoratów, komisariatów i placówek, wymienione pod 3) i 4) — kierownicy inspektoratów okręgowych, inspektoratów i komisariatów, zaś ryczałty wymienione pod 5) — wszyscy niżsi funkcjonariusze straży celnej.

Wysokość przeciętną ryczałtów oraz sposób ich wypłaty określa Minister Skarbu.

Poszczególnym organom straży celnej oznacza ryczałty w wysokości, odpowiadającej miejscowym stosunkom drożyznianym, inspektorat okręgowy.

Minister Skarbu może w miejsce wypłaty ryczałtów zezwolić na pokrycie odnośnych wydatków w rzeczywistej wysokości.

§ 14. Z ryczałtów nie składa się rachunków. Pobierający je jest obowiązany ponosić te wydatki, na które ryczałt jest przeznaczony i nie może mieć z tego tytułu do Państwa żadnej dalszej pretensji. Jeżeli funkcjonariusz, pobierający ryczałt nie czyni zadość obowiązkom, wynikającym z otrzymania ryczałtu, wówczas można niezależnie od następstw dyscyplinarnych, zażądać od niego całkowitego lub częściowego zwrotu wypłaconego mu ryczałtu.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 stycznia 1926 r. o organizacji straży celnej (Dz. U. R. P. № 18, poz. 105).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

717.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 16 września 1927 r.

w sprawie przedłużenia ważności rozporządzenia o uldze celnej na elektrody z węgla.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin ważności ulgi celnej dla niewyrabianych w kraju elektrod z węgla, używanych do wyrobu karbidu, azotniaku i żelazo-krzemu (ferrosilicium), przewidzianej w § 1 rozporządzenia z dnia 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 331) przedłuża się do dnia 30 czerwca 1928 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*